

יואל

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: 2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: 6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: 7 שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשלך הלבניו שריגיה: 8 אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: 9 הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: 11 הבישו אכרים הילילו כרמים על חטא ועל שערה כי אבד קציר שדה: 12 הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם: 13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: 14 קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: 16 הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: 17 עבשו פרדות תחת מגרפתייהם

נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: 18 מה נאנחה
 בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
 הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות
 מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 גם בהמות
 שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות
 המדבר:

2

1 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישרי
 הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 יום חשך ואפלה יום
 ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו
 לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור:
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ
 לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו:
 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון: 5 כקול
 מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה
 קש כעם עצום ערוך מלחמה: 6 מפניו יחילו עמים כל
 פנים קבצו פארור: 7 כגבורים ירצון כאנשי מלחמה
 יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם:
 8 ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח
 יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו
 בעד החלונות יבאו כגנב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו
 שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: 11 ויהוה
 נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה
 דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: 12 וגם
 עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי

ובמספר: 13 וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל
 יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
 ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
 ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר
 בציון קדשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדשו קהל
 קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו
 וכלה מחפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים
 משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן
 נחלתך לחרפה למשל במ גוים למה יאמרו בעמים איה
 אלהיהם: 18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו: 19 ויען
 יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש
 והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים:
 20 ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה
 ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון
 ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל תיראי
 אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: 22 אל תיראו
 בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה
 וגפן נתנו חילם: 23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
 כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
 ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
 תירוש ויצהר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל
 הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי
 בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
 לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה

אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו: 29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:

3

1 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בין וישתו: 4 וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדתי הטבים הבאתם להיכליכם: 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 הנני מעירים מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: 8 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: 9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה:

10 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש
 יאמר גבור אני: 11 עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו
 שמה הנחת יהוה גבוריך: 12 יעורו ויעלו הגוים אל
 עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב:
 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת
 השיקו היקבים כי רבה רעתם: 14 המונים המונים בעמק
 החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ: 15 שמש
 וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: 16 ויהוה מציון ישאג
 ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה
 לעמו ומעוז לבני ישראל: 17 וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש
 וזרים לא יעברו בה עוד: 18 והיה ביום ההוא יטפו
 ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה
 ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל
 השטים: 19 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה
 תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם:
 20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: 21 ונקיתי
 דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

מודרני עברי ד תנ

The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 15 Jun 2022

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800